

Urette, naar man betragter alle disse Indstillinger som værende af rent personlig Art, thi naar de 11 Invalider ere indstillede, er det egentlig mere for at tilkjendegive Administrationen Maaden, hvorpaa man ønsker, at der skal gaas frem mod disse Menneker. Det kommer jeg iøvrigt til senere ved at omtale Indstillingerne vedrørende Finantsministeriet. Selvsjogelig kan man ikke have noget Begreb om, hvorvidt hver Enkelt just er Invalid i dette Ord's rigtige Betydning.

Jeg skal derefter vende mig til de tre Indstillinger, der vedrøre den høitærede Justitsminister. Indstillingen under Nr. 13 vedrører et Andragende fra en forhenværende Farver ved Straffeanstalten for Militæretaten paa Christianshavn. Han har i en Række af Aar, saavidt jeg kuster 16, været Farver der, fratraadte sin Bestilling, da vedkommende Anstalt blev nedlagt, og rejste derefter til Ulandet, hvor han arbejdede i en Række af Aar. Senere vendte han tilbage hertil, anlagde et Farveri i Stege, kom atter her til Kjøbenhavn, hvor han en Tid arbejdede ved Tændstikfabriken „Godthaab“, men paa Grund af Omstændighederne der kunde han ikke blive ved det Arbejde. Man faar det Indtryk, at den paagjældende Mand har gjort sig al mulig Uleilighed for at erhverve sit Udkomme. Han har ganske vist ifjor henvendt sig til Udvalget om at blive forhjulpet til en Understøttelse. Udvalget gjorde dengang ingen Indstilling, men var dog noget i Tvivl, om det ikke vilde være rigtigere at foreslaa hans Andragende henvist. Nu har han paany henvendt sig til Udvalget og er naturligvis nu i større Trang, hvad han jo bliver, efterhaanden som han bliver ældre. Naar man nu ser hen til, at ved den nævnte Straffeanstalts Nedlæggelse fik de fleste af de paagjældende Bestillingsmænd, maasse alle, en lille Understøttelse, turde der ogsaa være Grund til at give denne ældre Mand en lille Understøttelse i Lighed med, hvad der bliver lignende Bestillingsmænd til Del. En saadan Understøttelse pleier jo ikke at være stor. Jeg vil ikke sige Andet, end at, hvis den høitærede Minister inden 3die Behandling af Finantsloven kan komme til det Resultat, at denne Mand fortjener Noget, kan der vist ikke være nogen Tvivl om, at det kan ske; men naturligvis undlader jeg ikke at bemærke, at en Henvisning ikke ubetinget betyder, at den paagjældende Mand skal have det, han søger om, kun at det staar saaledes for Udvalget, dog til nærmere Underjogelse. Kommer Administrationen derimod og giver sine gyldige Grunde, derfor, er det en anden Ting. Jeg anbefaler altsaa, som Sagen nu ligger for, dette Andragende til den ærede Justits-

ministers Opmærksomhed. — Indstillingen under Nr. 14 angaar Opførelsen af et Thing- og Arresthus i Esbjerg. Thing- og Arresthuset for denne Jurisdiktion, Jerne-Stads Herreder, er nu i Varde. Man kan ikke negte, at efter den Udvikling, Esbjerg har faaet, og i det Hele taget efter den Stilling, man venter, denne By vil faae i Fremtiden, kan der vist være nogen Grund til at ønske, at Politimesteren, naar alle Forhold tages i Betragtning, maa bo i Esbjerg, og altsaa Thing- og Arresthuset flyttes dertil. Det vil vist være i den høitærede Justitsministers Grundring, at det for Skjærns Vedkommende efter nogle Forhandlinger er lykkedes at faae Thing- og Arresthuset flyttet til Skjern, der nu er bleven et større Knudepunkt for Bølling-Nørre Herreder. Det er Udvalgets Mening, at der kunde være nogen Grund til at ønske, at det maatte lykkes, forudsat at der ikke er andre Beboere, som komme til at lide derved, at foretage en saadan Omordning af Jurisdiktionsforholdene, at der maatte blive et Thing- og Arresthus i Esbjerg. Naar de Paagjældende imidlertid søge om, at Staten vil hjælpe dem at bygge det, kan man dog foreløbig af principielle Grunde ikke være med til at anbefale Sligt for et enkelt Steds Vedkommende. Hvis man derimod mener, at Thing- og Arresthusets Opførelse skal overtages som Statsudgift, bliver det en anden Sag. Det er altsaa en Opfordring til den høitærede Justitsminister om at undersøge, om Forholdene ikke kunde gjøre det tilraadeligt i det Hele, at Thing- og Arresthuset bliver flyttet til Esbjerg. Der er i hvert Fald adskillige gode Grunde, der tale for, at Esbjerg fik sin Politimester. — Indstillingen under Nr. 15 angaar, som de ærede Medlemmer maaste ville have lagt Mærke til, en Sag, vedrørende en Postforsendelse herfra til England. Bortner H. S. Gjesfing i Kjøbenhavn affendte, saavidt jeg erindrer, i forrige Aar, maasse det ogsaa er længere siden, en Postforsendelse paa 180 Kr. — var det nok — til London ved Anvisning. Denne Postforsendelse kom imidlertid ikke Adressaten, hans Søn, i Hænde. Han havde tagt Postbittering fra Posthuset og troede derfor, at Betsøbet var vel forvaret, og at han kunde faae Erstatning, hvis det skulde feile. Det viste sig nu, at det feilede; Betsøbet kom, som sagt, ikke Adressaten i Hænde. Efterat have forsøgt, om han ikke kunde faae det uden videre, anlagde han Sag mod Indenrigsministeren som Chef for Postvæsenet. Han tabte Sagen under den Motivering, at Alt vedrørende denne Forsendelse var foregaaet fuldstændig i Overensstemmelse med den mellem England og Danmark affluttede Postkonvention. Hvad det